

UCHWAŁA Nr 9 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1983 r.

w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214), w związku z wprowadzeniem dodatkowych dni wolnych od pracy Rada Ministrów uchwala, co następuje

§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych

lub szkodliwych dla zdrowia korzystają w 1983 r. z dodatkowych dni wolnych od pracy na zasadach i w trybie określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1982 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1983 r. (Dz. U. Nr 43, poz. 297), ze zmianami określonymi w uchwale.

Monitor Polski Nr 6

— 70 —

Poz 39

§ 2. 1. Dla pracowników, o których mowa w § 1, wprowadza się następujący wymiar czasu pracy:

1) dla zatrudnionych w wymiarze 40 i 41 godzin tygodniowo:

- a) 40 i 41 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy,
 - b) 35 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy,
- z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7 godzin,

2) dla zatrudnionych w wymiarze 36 godzin tygodniowo:

- a) 36 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy,
 - b) 30 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy,
- z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 6 godzin.

2. Dla pracowników zatrudnionych w wymiarze 40 lub 41 godzin tygodniowo właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może ustalić odmienny wymiar czasu pracy, z zachowaniem w ciągu roku średniego wymiaru tygodniowego wynikającego z ust. 1 pkt 1. Tygodniowy wymiar czasu pracy nie może być krótszy niż 35 i dłuższy niż 41 godzin; dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7,5 godziny.

§ 3. 1. Pracownik, który na polecenie zakładu pracy pracował w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień

wolny od pracy, powinien w zamian otrzymać dzień wolny w innym wyznaczonym z góry terminie.

2. Niedopuszczalne jest przedłużenie czasu pracy pracownikom w okresie stosowania skróconego czasu pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia ponad czas określony w § 2.

3. Praca wykonywana za zgodą pracownika w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy nie jest przedłużeniem czasu pracy, o którym mowa w ust. 2 — z uwzględnieniem dobowego wymiaru czasu pracy określonego w § 2 ust. 1.

§ 4. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej przywróci normalny wymiar czasu pracy dla pracowników wymienionych w § 2 w razie zastosowania urządzeń ochronnych lub wprowadzenia takich zmian w warunkach produkcji, które usuną szkodliwe dla zdrowia lub szczególnie uciążliwe warunki pracy.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski